

IB3 inicia emissió al complet

IB3, la televisió autonòmica balear, ja és una realitat. Visible a Catalunya també, si més no en les poblacions més importants. Des del passat diumenge, dia 5, ofereix la graella completa de programació. El dia abans de l'estrena, una gala festiva va servir per a presentar tota l'oferta televisiva. L'oposició d'esquerra (PSOE, PSM i EU-Verds) es negà a assistir-hi, en protesta pel que considera que és una televisió que només serveix l'interès partidista del PP.

Els idiomes d'IB3. Acusacions de manipulació partidista al marge, preocupen molt a l'oposició els idiomes d'IB3. Sobretot al PSM. Denuncien els nacionalistes que IB3 aposta per un ús de l'idioma propi que actua en contra dels interessos normalitzadors. El PSM ha estudiat en quin idioma s'expressa la televisió al llarg d'una setmana –de programació en proves– i el resultat (vegeu requadre adjunt) no deixa cap dubte. En l'horari de màxima audiència, el que se'n diu *prime time*, entre les 20 i les 24 hores, la llengua majoritària és el castellà. La televisió balear segueix el model de Canal 9 quant a les pel·lícules. No les dobla. Les passa tal i com les compra a la FORTA (Federació d'Organismes de Ràdio i Televisió Autonòmics), és a dir, en castellà. Igual llengua en què emet d'altres programes adquirits i alguns de producció pròpia. Com a mostra del model idiomàtic d'IB3, va servir molt bé la gala festiva de presentació, en la qual els presentadors parlaren en castellà, català dialectal mesclat amb espanyol i català estàndard. El model va ser durament criticat pel professor de Filologia Catalana de la Universitat de les Illes Balears (UIB) Gabriel Bibiloni, en un article publicat al *Diari de Balears* el passat dia 6: "És la implantació d'un bilingüisme estrambòtic que sembla que té per finalitat consolidar la mentalitat segons la qual el català no és la llengua que ens identifica i singularitza com a país, sinó una de les dues peces d'un binomi lingüístic que en el fons consti-

IB3 s'estrena amb el futbol en exclusiva –mentre que TV3 ha de "tapar" l'emissió del seu partit a Balears–, entre acusacions de parcialitat política i amb una presència considerable del castellà en horari de màxima audiència.

tueix una redundància extravagant i destorbadora."

Conveni IB3-TV3. Gran sorpresa se'n dugueren molts telespectadors illencs el darrer dissabte d'agost, dia de començament de la Lliga de futbol, com a tast del que tendrien amb IB3. La televisió balear retransmeté en exclusiva el partit. Tal i com farà en el futur, mentre que l'emissió de TV3 es tapà, com farà sempre. L'antena catalana no va trigar a rebre queixes. Segons informà a aquest setmanari una font del departament de Comunicació de la Presidència de la Generalitat de Catalunya, hi hagué "moltes" trucades de les Illes a la Corporació Catalana queixant-se per l'actitud d'IB3 de "tapar" TV3 i de donar en exclusiva el futbol. Tanmateix, la Corporació emetia un discret comunicat la setmana passada en què informava que és així perquè ho marca la llei, per la pertinença d'IB3 a la FORTA i perquè, al cap i a la fi, així passa quan hi ha coincidència en un mateix territori a l'hora d'emetre un producte que s'ha adquirit en exclusiva. La mateixa font reconeixia, això sí, que "potser en el seu moment" no hi hagué "prou explicació" de les repercussions del conveni televi-

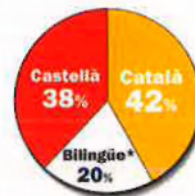
EFE

siu signat entre les corporacions balear i catalana de ràdio i televisió així com entre els dos governs. El conveni va ser signat oficialment a Palma pel conseller en cap de la Generalitat, Josep Bargalló, el director general de la Corporació ca-

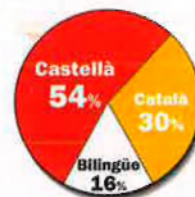
'Prime time' d'IB3 en castellà

El portaveu parlamentari del PSM, Pere Sampol, ha presentat un estudi fet pel seu partit que, segons explica, posa de manifest que la televisió pública no compleix la llei de normalització lingüística. Aquestes són les dades de l'estudi fet pel PSM:

L'IDIOMA EN LA PROGRAMACIÓ

L'IDIOMA EN TEMPS DE MÀXIMA AUDIÈNCIA TELEVISIVA (entre les 20 i les 24 hores)

* El PSM considera bilingüe l'emissió d'un programa conduït en català, però amb presència de castellà molt considerable.

María Umbert, directora general de la Corporación de Rádio i Televisió de les Illes Balears. IB3-TV inicià el passat dia 5 les emissions regulars enmig de la polèmica.

talana, Joan Majó, la vicepresidenta balear, Rosa Estaràs, i la directora d'IB3, María Umbert. Les dues parts es congratularen per l'acord a què havien arribat. Durant la conferència de premsa aquest setmanari demanà si un article del conveni implicava que TV3 hauria de "tapar" la seva programació quan IB3 emetés futbol i eventualment qualsevol altre producte que hagués adquirit en exclusiva. Les representants balears fugiren de contestar en concret, mentre que Bargalló assegurà que la qüestió s'hauria de negociar en el futur. De fet aleshores ja estava negociat tot. Entre Estaràs, per part balear, i Ernest Maragall, per part catalana.

Malgrat els silencis d'aleshores i els posteriors, al final, el conveni s'ha complert en els termes prevists. TV3 ha de "tapar" les seves emissions de futbol a Balears, que només es poden veure a través d'IB3, la televisió que, a més, i com reconeix la font de la Generalitat consultada i abans al·ludida, "podria fer el mateix amb qualsevol altre producte del qual n'hagi adquirit en exclusiva els drets d'emissió", com ara pel·lícules.

Miquel Payeras

Vista cansada

Ferran Sàez

Personatges intercanviables

Els vull parlar d'una història que ja ha caducat mediàticament, però que, al meu entendre, té ara un interès afegit. Recorden la història de *piano man*? Un petit resum, per si de cas. La passada primavera un jove va aparèixer misteriosament a l'illa de Sheppey, prop de Kent. Duia la roba mullada i amb les etiquetes arrencades. No deia ni piu. Semblava patir un quadre amnèsic. Es va limitar a dibuixar un piano de cua i una bandera sueca. Des d'aleshores fins a començament d'agost va estar internat a la unitat psiquiàtrica de l'hospital de Datford, on un bon dia va decidir parlar. Es tractava d'un jove alemany que, des del primer moment, va fingir el trastorn mental que l'ha fet mundialment conegut. Fins aquí, cinc cèntims d'una història com una altra. Un ésser anònim, sense cap tret destacable en la seva biografia, sense cap habilitat digna de ser remarcada, passa de cop i volta a sortir en tots els diaris i en tots els teletnotícies. El nostre pa de cada dia, en definitiva, però aquest cop a escala mundial.

Encara que pugui semblar trivial, aquesta història té un rerefons que convé tenir present: si no hi ha un personatge literàriament definit, tampoc no hi ha notícia. I a l'inrevés: si el personatge és capaç de generar una trama narrativa, hom pot construir una falsa "gran notícia" a partir d'un fet grotescament trivial. D'aquesta manera, la descripció i l'anàlisi esdevenen pura narració; i el periodisme, un subgènere de la ficció literària. A partir d'un cert punt, quan els detalls són tan minsos, no queda més remei que recórrer a la fabulació (que, en el context que estem parlant, significa mentir). A banda de la inevitable rumorologia del ciberespai, de l'impostor del piano es van publicar veritables absurditats en diaris de prestigi d'arreu del món. Sense que cap periodista l'hagués pogut escoltar, es va decretar que aquell noi ros amb aspecte de carallot era "un virtuós de la música". Un diari anglès va publicar que les seves composicions recordaven les de Ludovico Einaudi. Fins i tot, la irresponsable direcció de l'hospital de Datford va permetre que se li fes una foto amb unes partitures a les mans. Després ha resultat que no sabia tocar el piano!

Ara és "un homosexual alemany fill de grangers que havia treballat tenint cura de malalts mentals". Com a personatge, no està gens malament: és intercanviable amb l'anterior. De segur que es pot tornar a fabular una altra història. Endavant, doncs! Però que ningú oblidí que la suma de totes aquestes imbecilitats provoca un enorme descrèdit dels mitjans de comunicació, que són una pota essencial del sistema democràtic.

De l'impostor del piano es van publicar veritables absurditats en diaris de prestigi d'arreu del món.